

ΙΣΤΟΡΙΑ Γ΄ ΤΑΞΗΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
(ΟΜΑΔΑΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ)

ΟΜΑΔΑ Β

3^ο ΘΕΜΑ

Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις απαραίτητες πληροφορίες από τα κείμενα που σας δίνονται, να παρουσιάσετε:

α. τους παράγοντες στους οποίους οφειλόταν η υψηλή θνησιμότητα των προσφύγων κατά το πρώτο διάστημα αμέσως μετά την άφιξή τους στην Ελλάδα.

(μονάδες 12)

β. τα μέσα με τα οποία αντιμετωπίστηκε η ανάγκη για προσωρινή στέγαση των προσφύγων από το κράτος και τους ίδιους.

(μονάδες 13)

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Οι πρόσφυγες έφτασαν στην Ελλάδα σε κατάσταση τραγική. Οι περισσότεροι είχαν εγκαταλείψει βιαστικά τα σπίτια τους, φέρνοντας μαζί τους ελάχιστα από τα κινητά αγαθά τους ή και τίποτα. Οι συνθήκες της μετακίνησης και της άφιξης, η σωματική ταλαιπωρία, η κακή διατροφή, η υποτυπώδης στέγαση, ο ψυχικός τραυματισμός επιβάρυναν την υγεία των προσφύγων. Τα πρώτα μέτρα που λήφθηκαν, ήδη από τις πρώτες ημέρες του Σεπτεμβρίου, ήταν η διενέργεια εράνων, η λειτουργία συσσιτίων και η σύσταση γραφείων εύρεσης εργασίας. Επιτράπηκε επίσης στην Αθήνα και τον Πειραιά «εις τους ξενοδόχους [...] το δικαίωμα να τοποθετώσι κλίνας συνωστισμού εν τοις δωματίοις και τοις διαδρόμοις εν ανάγκη των ξενοδοχείων».

Ανδριώτης, Ν., *Πρόσφυγες στην Ελλάδα 1821-1940: άφιξη – περίθαλψη – αποκατάσταση*, Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, Αθήνα 2020, σ. 135.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Μείναμε τρία χρόνια στο Νοβοροσίσκ και στις 24 Ιουλίου του 1922 με το ατμόπλοιο «Κίος» ήρθαμε στην Ελλάδα. Οχτώ μέρες ταξίδι κάναμε. [...] Στη Μακρόνησο άρχισαν νέα βάσανα και θάνατοι. Μας έκαναν καραντίνα. Εμείς ιδρύσαμε τη Μακρόνησο. Εμείς χτίσαμε παραπήγματα, στέρνα για νερό, ό, τι χρειαζόταν. [...] Από τους οχτώ χιλιάδες που έφερε το «Κίος», μείναμε στο τέλος δύο χιλιάδες. Οι άλλοι δύο χιλιάδες πέθαναν. Έπεσε αρρώστια και μας θέρισε. [...] Την αρρώστια στη Μακρόνησο την αποχτήσαμε. Ζούσαμε μες στη βροχή, στην πείνα και τη δίψα. Νερό δεν υπήρχε στάλα στο νησί. Μια μαούνα μας έφερνε απ' το Λαύριο νερό κι εκείνο γλυφό και λιγιστό. Μας τάζαν βρωμερά μακαρόνια, ελιές σκουληκιασμένες, χαλασμένες ρέγκες κι έπεσε τύφος. Και νερό πουθενά. Κάποτε έκανε τρεις μέρες η μαούνα να φέρει νερό. Λιποθυμούσε ο κόσμος απ' τη δίψα.

Μαρτυρία Χρήστου Σαμουηλίδη από τον Άι-Έννες (Άγιος Ιωάννης) Πόντου. Πηγή: Κιτρομηλίδης, Π. (επιμ.), *Η Έξοδος. Μαρτυρίες από τις επαρχίες του μεσόγειου Πόντου*, τ. 3, Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών, Αθήνα 2013, σ. 371.